Jan Westerhof
11 juni 2006

Intro

Als men aan Volvo denkt dan denkt men automatisch aan stationwagens. Het Zweedse merk heeft het begrip stationcar bijna als synoniem. De V70 is een auto die dan ook perfect in deze traditie past. Deze Volvo is bovendien een auto die veel mensen mooi vinden. Of dit komt door de lijn van de auto of door het imago van Volvo is natuurlijk de vraag. In deze rij-impressie is de V70 met de bejubelde vijfcilinder dieselmotor het onderwerp. De motor heeft in deze auto een software-update gehad van de bekende chiptuner RICA Engineering. Hierdoor levert de auto maar liefst 226 pk en 460 Nm. Dit alles is gekoppeld aan een handgeschakelde zesbak. De cijfers beloven dus een explosieve diesel. Voorts was deze V70 voorzien van het welbekende Ocean Race pakket, de zeilrace waar Volvo de hoofdsponsor van is. Het zeilimago dat Volvo

bij sommige mensen bezit wordt dus door de Zweden nog eens bevestigd.

Het exterieur

Het uiterlijk van de Volvo V70 heeft een bekend lijnenspel. De auto gaat in de basis namelijk alweer zes jaar mee. In 2005 heeft de auto echter een facelift gehad waarbij de auto een modernere uitstraling heeft gekregen. Ondanks zijn leeftijd doet het uiterlijk niet verouderd aan. Dit past in de traditie van Volvo, die zijn stationcars altijd een enigszins tijdloos model meegeeft. De facelift die de auto heeft ondergaan is naar mijn mening niet echt geslaagd te noemen. De in de carrosseriekleur gespoten kunststofdelen die voordien matzwart waren maken het ontwerp erg massaal. De zwarte delen die de V70 eerst had maakten de auto meer robuust waardoor de auto

naar mijn mening een echte Volvo-uitstraling had. Wat verder typisch aan de V70 is, is de ronde heuplijn. De V70 krijgt hierdoor een krachtige uitstraling die hem goed staat. Bovendien was deze auto voorzien van een achterspoiler die de kaarsrechte achterkant wondermooi accentueert.

In deze Ocean Race conversie zijn de stootstrips in een zilveren kleur gespoten waardoor het ontwerp toch nog enigszins gebroken wordt. Tevens zijn de dakrails in deze kleur gespoten. De dakrails heb ik op deze V70 nooit mooi gevonden. Zonder dakrails lijkt hij veel gestrekter en komt hij dynamischer over. De blauwe kleur van deze auto is typisch voor de Ocean Race en geeft de auto een frisse invloed. Bijkomend punt is hierbij dat hij door kenners direct als Ocean Race te herkennen is. Voorts heeft de Ocean Race mooi 17â€• lichtmetaal dat er niet om schreeuwt vervangen te worden door andere velgen uit het grote assortiment dat Volvo heeft. Voor het mooie en voor het weggedrag zou de V70 in deze conversie wel iets verlaagd mogen worden. De ruimte die zich nu tussen de wielkasten en de banden bevindt is mijns inziens iets te groot. Bovendien zou dit ook het weggedrag positief beÃ¯nvloeden.

Het interieur

Zodra men plaats neemt in de V70 is goed waar te nemen dat de auto al weer een tijdje meeloopt. Het dashboard is weliswaar functioneel en praktisch van opzet maar het doet toch verouderd aan. Het gebruikte kunststof is van een relatief harde kwaliteit en de afwerking is niet zo strak zoals men dat tegenwoordig heeft. De â€œcockpitâ€• doet zeer zeker onder voor andere modellen die Volvo heeft. Als men in de V50 of de nieuwe C70 plaatsneemt is duidelijk dat de tijd niet stil heeft gestaan. Maar dit manco is Volvo eigenlijk niet aan te rekenen omdat de auto reeds uit 2000 komt en de opvolger vast niet lang meer op zich laat wachten. Echter zal het voor een potentiÃ«le klant wel een negatief facet kunnen zijn. Die zal namelijk bijvoorbeeld bij Audi een beter afgewerkte auto tegenkomen.

De werkplek van de V70 is goed ingericht waarbij de ergonomie en het bedieningsgemak opvalt. Zaken als de radio-installatie en de cruise control zijn kinderlijk eenvoudig te bedienen. Ook de climate control is erg praktisch. Twee ronde draaiknoppen in plaats van een elektronisch display met druktoetsen. Een simpel maar doeltreffende oplossing van het Zweedse merk. In deze auto bevonden zich een groot aantal 'goodies' waaronder het begeerlijke navigatiesysteem. Dit systeem zit op een perfecte plek en schuift ietwat voorover hellend uit de bovenkant van het dashboard. Weerkaatsend zonlicht is dus geen probleem voor de bewegwijzering van de V70. In de Ocean Race is de V70 voorzien van blauwe dashboardpanelen. Naar mijn smaak is dit onpasselijk in een Volvo. Aluminium accenten zouden het veel beter doen in een dynamische auto als Volvoâ€™s.

De geboden ruimte in de V70 is weldadig. Voorin is voor iedereen een goede positie te vinden waarbij de uitmuntende stoelen bijdragen aan een lekker gevoel. Deze stoelen waren bekleed met het zogenaamd Dala T-Tec materiaal dat ervoor zorgde dat je enigszins zweterig in de stoelen zat. Ook achterin is de ruimte een sterk punt van de V70. Niet alleen voor kinderen is de ruimte grotesk, maar ook volwassenen kunnen een comfortabele positie innemen. Volvoâ€™s veiligheidsimago wordt op de achterbank bevestigd door de manier waarop de hoofdsteunen wegklappen. Die klappen naar voren zodat een eventuele achterpassagier ze eerst naar achteren moet rechtzetten en dus nooit zonder hoofdsteunen de rit aflegt. Ook de ruimte in de bagageruimte is fors te noemen. Hier gaat de V70 duidelijk over concurrenten als de A4 van Audi en de 3-serie van BMW heen. Dit komt ongetwijfeld door de rechte achterkant die de V70 zo karakteristiek maakt.

Het rijden

De grootste attractie van deze V70 is zijn fantastische dieselmotor. De D5 levert in deze auto standaard 163 pk, maar is door middel van een chip bevorderd tot 226 pk en 460 Nm. Dit resulteert in een bijzonder snelle auto waarin inhalen een weldadig genot wordt. Als er flink wordt doorgetrokken in de toeren dan produceert de motor een dikke vijfcilinderroffel. Het echte Volvo-geluid is dus lekker aanwezig! Keerzijde van deze enorme krachtsexplosie is de grip. De Volvo V70 is natuurlijk een op de voorwielen aangedreven auto en die opstelling is niet gunstig voor veel vermogen. Dit is erg goed merkbaar bij gas geven in de tweede en de derde versnelling. Reeds een kleine beroering van het gaspedaal laat de wielen kortstondig spinnen om vervolgens vol in de tractiecontrole te slaan. Optrekken bij een verkeerslicht is dus oppassen geblazen,

want bij het opschakelen is spinnen zo gebeurd. Je ziet de stilstaande fietsers hoofdschuddend â€œpatserâ€• denken.

De koppeling die deze zesbak heeft is ook niet echt berekend op zijn taak. Hij grijpt nogal bruusk aan waardoor vloeiend schakelen met een enorme precisie dient te gebeuren. De motor is dus duidelijk veel te sterk voor de V70. Mijns inziens is de 185 pk die Volvo aanbiedt sterk genoeg. Het verbruik van de auto is wel erg gunstig, want 1:16 moet een waarde zijn die simpel gehaald wordt.

Ook het weggedrag van de V70 is niet sportief te noemen. Gas geven in bochten resulteert weer in onderstuur en gripverlies. De vering is namelijk erg soepel en vooral op comfort berekend. In combinatie met de groep wilde stieren in het vooronder mist het gewoon aan balans. De straffere afstemming van de S60 zou beter op zijn plaats zijn met deze motor. Ik ben echt geen chauffeur die als een â€œboyracerâ€• door de straten scheurt, maar in deze Volvo gaat het zo snel erg hard en spinnen de wielen zo snel dat het erg wennen geblazen is. Maar nogmaals: wat een enorm â€œpowerhouseâ€• heeft deze auto. Echt een kanon waarin de stoelrails dusdanig sterk moeten zijn omdat anders de stoelen linea recta in de achterste positie worden gestuwd. Wat volgens sommige ervaringsdeskundigen ook voor de gripproblemen kan hebben gezorgd waren de banden. De V70 met een krachtige motor moeten naar de mening van sommige personen â€œhigh performanceâ€• banden zoals de Pirelli P-Zero of de Bridgestone Potenza hebben.

Maar hierbij moet worden aangetekend dat de V70 nadrukkelijk niet als sportieve auto bedoeld is. De V70 is naast zeer snel ook bitter eenvoudig rustig te rijden. Honderd met de cruise control is een prima reisvorm waarbij de motor nauwelijks hoorbaar is. Hierbij komt de soepele vering naar voren als een prettig punt omdat de auto niet zenuwachtig reageert op oneffenheden. Een ambivalente auto dus die eenvoudigweg twee gezichten heeft.

Slot

De Volvo V70 met de supersterke diesel is een auto die de bestuurder uitnodigt om het gaspedaal eens lekker te vloeren. Hierbij wordt de bestuurder getrakteerd op een enorme versnelling waarbij de krachten duidelijk voelbaar zijn. Tevens wordt het oor van de inzittenden verwend met de roffel die de motor hierbij in de hogere toeren geeft. Echter moet de bestuurder hierbij oppassen dat de wielen niet gÃªnant doorspinnen en dat hij de koppeling strak bedient. Cruisen is in deze stationcar geen probleem en daar leent hij zich beter voor dan voor een lekker potje hoeken. De cruise control ingesteld op 100 geeft een rustig gevoel. De bagageruimte kan bij deze vakantiesnelheid goed gevuld worden, want de V70 bezit een zeer gunstige achterbak.

Een nadeel van deze V70 is toch echt zijn leeftijd aan het worden. Het uiterlijk kan nog prima mee, maar van binnen is de achterstand op de concurrentie duidelijk. Een mooie materiaalkeuze en een snaarstrakke afwerking is namelijk weinig sprake van. Wel heeft het interieur een zeer mooie opzet waarbij alles zich logisch en simpel laat bedienen.

Plus

+ Supersterke motor met een schitterend geluid
+ Bagageruimte
+ Comfortabel

Min

- Onderstel te soepel
- Teveel kracht op de voorwielen
- Loopt al een tijdje mee